

Romans

אגרת פולוס השליח אלהרומיים

כ כי חביון עזו נצח גבורתו ואלהותו נודעו ויצאו לאור
 על-ידי פעלותיו מיום ברא ארץ ושמים עד-כי
 אין-להם פה להצטדק:
 כא כי ידעים הם את-האלהים ולא נתנו לו כבודו אף-לא
 הודו לו כי אם-במועצותיהם והפלו ולכם הנבצר הלך
 חשכים:
 כב ותאמרו כי חכמים הם על-פני נבצרו:
 כג ונימרו כבוד אדני אל עולם בדמות תבנית אדם
 בן-תמותה ותבנית עוף השמים והולך על-ארבע ורמש
 האדמה:
 כד על-פני אלהים הסגרים ביד שררות לבם לטמא ולחלל
 בשרם הם ביניהם:
 כה אשר המירו אלהי אמת בשקר נייראו ויעבדו
 את-הנוצר על-פני היוצר ברוך הוא לעולם ועד אמן:
 כי בעבור זאת הסגרים אלהים ביד קלון תשוקתם כי
 גם-נשיהם החליפו ארח חקתן בארח זר:
 כז כאשר גם-הגברים חדלו מבוא אל-הנשים כדרך
 כל-הארץ ותבער-בם אש תאנתם איש אל-רעהו ונגר
 בנגר ותעללו לקיקלון ועקב תעתעיהם לקחו די-גמול
 בנפשותם:
 כח וכאשר לא חפצו השכל וידע את-האלהים בן עזכם
 במשובת לבם לעשות את אשר-לא יעשה:
 כט עד אשר מלאו כל-עולה זנות רשע בצע ואון
 וגם-קנאה ורצח מדון ורמיה ומזמה:
 ל כלם מלשינים והלכי רכיל שנאי אלהים והוללים גאים
 ורהבים חרשי משחית וממרים להוריהם:
 לא חסרי דעת ומפירי ברית אכזרים נטרי שנאה אשר
 חנינה לא ידעו:
 לב והם אף-כי ידעים משפט אלהים פי-העשים מעשים
 כאלה בני-מנת הם בכל-זאת לא לבד כי יעשום פי-אם
 גם-יאשרון עוד עשיהם:

פרק ב

א על-פני בן-אדם קטן או גדול אין צדקה לך להיות שפט
 כי בדבר אשר תרשיע את-רעהו תרשיע גם את-נפשך
 אחרי אשר גם-אתה השפט עשית כמעשהו:

פרק א

א פולוס עבד ישוע המשיח שליח נבחר ומקדש לבשר
 את-בשרת האלהים:
 ב אשר מקדם הגיד אתה על-פי נביאיו בכתבי הקדש:
 ג על-דבר בנו אשר יצא מזרע דוד לפי בשרו:
 ד והוכן בן-האלהים בגבורה לפי רוח הקדש בהקיצו
 מן-המתים הוא ישוע המשיח אדנינו:
 ה ועל-ידו נתן לנו חן ומלאכות-יה להטות את-לב
 כל-הגוים לאמונה בעבור שמו:
 ו ובתוכם הנכם גם-אתם קריאי ישוע המשיח:
 ז כל-הקהל ברומי ידידי אלהים בחינני וקדשיו חסד
 ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
 ח בפתח דברי אודה את-אלהי בגישוע המשיח
 בעד-כלכם כי אמונתכם שמעה בכל העולם:
 ט והאלהים אשר בכשרת בנו אני עבד אתו ברוחי ונפשי
 הוא עדי כי לא-חדלתי מהזכיר אתכם:
 י ומעתיר אני תמיד בתפלותי למתי אפוא אצליח דרפי
 ברצון אלהי לבוא אליכם:
 יא פי-נכסף נכספתי לראתכם ולהאציל מן-מתנת הרוח
 עליכם להוסיף לכם אמץ:
 יב וגם-בן להתנחם עמכם יחדו באמונת איש ואיש ממנו
 כמכם כמני:
 יג ואין-נפשי להעלים מכם אחי כירבות נתי את-לבי
 לבוא אליכם למצא לי מעט פרי גם-בכם כמו גם-ביתר
 הגוים ונמנעתי עד-עתה:
 יד הנה בעל חוב אני לבני הינונים וגם-לבני עם לעז לבני
 בינה ולבני בלי-בינה:
 טו ובכן נכון אני לפי יכלתי להגיד את-הבשרה גם-לכם
 בני רומי:
 טז כי לא-אבוש מבשרת המשיח אשר גבורת אלהים היא
 לתשועה אל-כל-מאמין היהודי בראש וגם-הינוני:
 יז כי-בה נגלתה צדקת אלהים ממקור אמונה למען נחיה
 באמונה כפתיב וצדיק באמונתו יחיה:
 יח וחרון אלהים משמים נשקף על-עשי רשעה ובני עולה
 הכבשים את-האמת בעולתה:
 טט כי דעת אלהים ברורה בקרבם פי גלה להם אלהים:

כד כי בגללכם שם אלהים מחלל בגוים כמו שכתוב:
 כה כי אמן המולה להועיל לך אם-תשמור את-התורה אף
 אם את-התורה הפרת הלא מולתך לערלה נהייתה:
 כי ואם הערל יעשה כמשפט התורה ערלתו למולה
 תחשב-לו:
 כי והערל הזה מלכה העשה כמשפט התורה ידין אתך
 אשר ישלך ספר המצנה ואות ברית המולות
 ואת-התורה הפרת:
 כי לא-זה הוא יהודי אשר לעינים ולא זאת היא המולה
 אשר למראה בבשר:
 כי אף זה יהודי אשר בתוך לבו הוא יהודי והמולה מולת
 הלבב היא לפי רוח הדבר ולא לפי אות הכתב אשר
 תהלתו לא מבני אדם כי אם מאלהים:

פרק ג

א אם כן אפוא מה-יתרון ליהודי ומה-בצע לו בברית
 המולות:
 ב רב מאד מפל-עבר ויתרון הראש כפי-הפקדו אתם דברי
 אלהים:
 ג ומה אפוא אם-מקצתם לא האמינו ההפר יפר חסר
 אמונתם את-אמונת אלהים:
 ד חלילה אף אלהים נאמן הוא וכל-אדם כצב כפתוב
 למען-תצדק בדבריך ותנפה בהשפטך:
 ה אף אם-ינדע עז צדקת אלהים על-ידי פשעינו
 מה-נאמר אלהי עול הוא אשר יעיר חמתו עלינו כדרך
 בני-אדם אני מדבר:
 ו חלילה כי אם-כן איך-ישפט אלהים את-הארץ:
 ז ואם-פשעי וכחשי באלהים יתן-לו עז וכבוד משנה
 למה-זה אצא רשע בהשפטי:
 ח אף הלא זה הוא דבר מנדינו המוציאים דבתנו רעה
 לאמר כי אנחנו אמרים נעשה רע בגלל הטוב אשר יבא
 בעקבו אלה הם אשר בהשפטם יאשמו:
 ט ומה עתה הניש יתרון לנו אפס ואין כי לפני כן הוכחנו
 כי יהודים ויננים בעון המה יחד:
 י כפתוב אין צדיק אין גם-אחד:
 יא אין משפיל אין דרש את-אלהים:
 יב הכל סר יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם אחד:
 יג קבר-פתוח גרנם לשונם יחליקון חמת עכשוב תחת
 שפתימו:
 יד אשר אלה פיהם מלא ומררות:
 טו רגליהם ימהרו לשפוף-דם:
 טז שד נשכר במסלותם:
 יז ודרך שלום לא ידעו:
 יח אין פחד אלהים לנגד עיניהם:

א ונאנחנו הלא ידענו כי במישרים ישפט אלהים כל-פעלי
 און:
 ב ואתה כן-אדם בשפטך אתם וכמעשיהם גם-אתה עשה
 התאמר אל-לבך כי תמלט ממשפט אלהים:
 ג או התבזו רב טובו ותמלתו נאךך אפו ולא תתבונן
 כפי-טובו הוא מדריכך לשוב אליו:
 ד ובשררות לבך ובצרפך הקשה תצבר-לך עברה ליום
 הגדול והנורא בהגלות נגלות צדקת משפט אלהים:
 ה אשר יגמל לאיש איש כמפעליו:
 ו חיי עולם לשקדי עשה-טוב שחרי כבוד והדר אשר לא
 יעבר לנצח:
 ז וזעף ועברה לבני מרי הממאנים לשמע דברי אמת
 ולעשות עול יהינו:
 ח צרה וצוקה לכל-נפש איש הפעל רע היהודי בראש
 וגם-הינני:
 ט וכבוד והדר ושלום לכל-פעל טוב היהודי בראש
 וגם-הינני:
 יא כי אין-משא פנים עם-האלהים:
 יב כי כל-אלה אשר חטאו בכלי-תורה גם בכלי-תורה
 יאבדו ואלה אשר חטאו ותורת אדני אתם על-פי
 התורה הזאת ישפטו:
 יג כי לא שמעי התורה צדיקים הם לפני אלהים כי
 אם-שמרי התורה יצדקו:
 יד כי הגוים אשר אין-להם אור תורה ועשים כדברי
 התורה על-פי אור דעתם הם אשר תורה אין להם יהיו
 תורה לנפשם:
 טו כהראתם כי משפט התורה כתוב על-לויח לבם באשר
 דעתם תגיד להם ועשתנותיהם חליפות שטנות או
 מזכות אשה את-אחותה:
 טז ביום שהוא אשר ישפט אלהים את-סתרי בני אדם
 על-פי ישוע המשיח פאשר הודעתי בבשרתי:
 יז ואתה כי נקראת בשם יהודי ותשת מבטחך בתורה
 ובאלהים תתהלל נפשך:
 יח כי ידעת את-רצונו ותבין להבדיל בין-טוב לרע
 להיותך משפיל בתורה:
 יט ולבך בטוח כי אתה הוא המנהל לעורים ואור לישבי
 חשך:
 כ מורה לפתאים אלוף לילדים וחותם תכנית בדעת ואמת
 בתורה:
 כא ואתה המאלף את-אחרים הלא תאלף את-נפשך אתה
 הקרא לא-תגנב התגנב אתה:
 כב אתה האמר לא-תנאף התנאף אתה אתה אשר תשקן
 את-האלילים התמעל מעל בקדש:
 כג אתה כי תתהלל בתורה התחלל שם האלהים וסור
 מן-התורה:

ט ואנחנו ידענו כי כל-אשר תגיד התורה לאלה אשר קבלו את-התורה תשים דבריה ובזאת יסכר כל-פה וכל-הארץ תאשם לפני אלהים:

כ יען במעשים אשר צוהה התורה לא יצדק כל-בשר לפניו כי ממקור התורה יצאה דעת החטא:

כא ועתה מבלעדי התורה יצאה צדקת אלהים לאור אשר העירו עליה התורה והנביאים:

כב וצדקת אלהים באמונת ישוע המשיח נתונה לכל-בני אדם לבני אמונים כלם כי אין-מבדיל:

כג כפי-כלם חטאו ויסגו מאחרי כבוד אלהים:

כד ובחנו חנם כלם יצדקו כפי-פדה אתם ישוע המשיח:

כה הוא אשר הקדישו אלהים מקדם לכפר עלינו בדמו על-פי אמונתנו לבעבור גלות את-צדקתו וחקמלתו באשר סלח לעונות עמו מימי קדם:

כו וגם לגלות את-צדקתו לעת פזאת כי הוא הצדיק והוא המצדיק את-המאמין בישוע:

כז איה אפוא עתה גאון המתהללים אין כל-מאומה על-פי איזה חק על-פי חק-המעשה לא כי אם על-פי חק-האמונה:

כח לכן חרצנו לאמר באמונה יצדק איש מבלעדי המעשים אשר על-פי התורה:

כט האלהים ליהודים לבד הוא ולא לגוים אכן גם-אלהי הגוים הוא:

ל כי הוא אלהים אחד אשר יצדיק את-המולים באמונה ואת-העולים גם-כן על-ידי האמונה:

לא חכי נפיר את-התורה באמונתנו חלילה אף נקים את-התורה:

ט ואשר הנה למי לנמולים או גם-לעולים יען נקרא בזה כי אמונת אברהם נחשבה לו לצדקה:

י ומתי נחשבה-לו כן אחרי המלו או טרם המלו לא אחרי המלו כי אם-טרם המלו:

יא ואות ברית המולות נשא להיות לו לחותם צדקתו עקב אשר האמין בעודנו ערל למען יהיה לאב לכל-המאמינים אף כיהם ערלים אשר גם-אמונתם תחשב להם לצדקה:

יב והוא אב לנמולים אף-לא רק לנמולים לבדם כפי-אם-לא-אלה ההלכים בעקבות אמונתו אשר התהלך אברהם אבינו בעודנו ערל:

יג כי לא בגלל התורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיות יורש הארץ כי אם-בגלל צדקת אמונתו:

יד כי אם-בעלי התורה יורשים הם אמונה תהיה לריק והבטחה ללא-דבר:

טו כי מפאת התורה יצא הקצף כי באשר אין תורה אין פשע:

טז על-כן בדרך אמונה תמצא למען תפון בחסד וההבטחה תהיה נכונה לכל-הזרע לא לבני התורה לבדם כפי-אם גם-לבני אמונת אברהם אשר הוא אב לכלנו:

יז ככתוב כי אב המון גוים נתתיך לפני אלהים זה בטח בו לבו הנתן חיים למתים והקרא לאין פיש:

יח ואף כי לא נראה פתח תקנה החזיק בתקנתו להנחם אב-המון גוים באשר נאמר פה יהיה זרעך:

יט וכאשר לא התרפה באמונתו הביט אל-בשרו אשר היה כמת בהיותו כבן-מאת שנה ואל-רחם שרה אשר בלה:

כ ורוחו לא נפלגה בקרבו מבלי אמן בדבר אלהים כי אם-התגבר באמונתו ונתון כבוד לאלהים:

כא ונפשו ידעת מאד כי תשיג יד אל למלאת את אשר דבר:

כב ועל-כן נחשבה לו לצדקה:

כג ולא נכתב רק למענו לבדו כי לו נחשבה:

כד כי אם-גם למענו אשר כן תחשב-לנו המאמינים במקום את-ישוע אדנינו מן-המתים:

כה אשר נמסר למות בפשעינו ונקם על לצדקה לנו:

פרק ה

א על-כן באשר נצדקנו באמונה שלום ישפת-לנו אלהים על-ידי ישוע המשיח אדנינו:

ב אשר גם על-ידו מצאנו בדרך אמונה את-שער החסד אשר אנתנו באים בו ובעז האלהים נרים קרן באשר קוינו לו:

ט ואנחנו ידענו כי כל-אשר תגיד התורה לאלה אשר קבלו את-התורה תשים דבריה ובזאת יסכר כל-פה וכל-הארץ תאשם לפני אלהים:

כ יען במעשים אשר צוהה התורה לא יצדק כל-בשר לפניו כי ממקור התורה יצאה דעת החטא:

כא ועתה מבלעדי התורה יצאה צדקת אלהים לאור אשר העירו עליה התורה והנביאים:

כב וצדקת אלהים באמונת ישוע המשיח נתונה לכל-בני אדם לבני אמונים כלם כי אין-מבדיל:

כג כפי-כלם חטאו ויסגו מאחרי כבוד אלהים:

כד ובחנו חנם כלם יצדקו כפי-פדה אתם ישוע המשיח:

כה הוא אשר הקדישו אלהים מקדם לכפר עלינו בדמו על-פי אמונתנו לבעבור גלות את-צדקתו וחקמלתו באשר סלח לעונות עמו מימי קדם:

כו וגם לגלות את-צדקתו לעת פזאת כי הוא הצדיק והוא המצדיק את-המאמין בישוע:

כז איה אפוא עתה גאון המתהללים אין כל-מאומה על-פי איזה חק על-פי חק-המעשה לא כי אם על-פי חק-האמונה:

כח לכן חרצנו לאמר באמונה יצדק איש מבלעדי המעשים אשר על-פי התורה:

כט האלהים ליהודים לבד הוא ולא לגוים אכן גם-אלהי הגוים הוא:

ל כי הוא אלהים אחד אשר יצדיק את-המולים באמונה ואת-העולים גם-כן על-ידי האמונה:

לא חכי נפיר את-התורה באמונתנו חלילה אף נקים את-התורה:

פרק ד

א ומה-נאמר על-אברהם אבינו מה-יתרון מצא במעשהו:

ב כי לוי-נצדק אברהם במעשיו נאנה-לו תהלה אף-לא לפני אלהים:

ג כי מה-דבר התורה והאמן אברהם באלהים ויחשבה לו צדקה:

ד ולאיש אשר מעשהו כידו לא יחשב שָכרו כמתנת חנם כי אם-כשלמת חוב:

ה אף איש אשר מעשה ידיו אין אתו והוא מאמין במצדיק את-הרשע עקב אמונתו וזו תחשב לצדקה:

ו באשר גם-נדוד מאשר את-האדם אשר אלהים יצדיקנו לא על-פי פְעֵלו:

ז אשרי נשוי-פשע כסוי חטאה:

ח אשרי אדם לא-יחשב יהנה לו עון:

פרק ו

א ומה-נאמר עתה הנצמד עוד בחטאה למען יגדל
החסד:
ב חלילה אנחנו אשר כמתים נחשבנו לחטא איך נחיה-בו
עוד:
ג הלא ידעתם כי כלנו הנטבלים בשם ישוע המשיח
במותו נטבלנו:
ד וכאשר נטבלנו במותו כן נקברנו עמו וכאשר אבי-כל
בכבודו הקימו מן-המתים כן גם-עלינו לקום להתהלך
לפניו בחיים חדשים:
ה כי אם-היינו דבקים בו פענפים בעץ ונחשבים
כמו-מתים במותו הלא נשנה-לו גם-בתקומה:
ו בדעתנו כי האדם הקדמני בקרבנו נחלה כמהו למען
יחל עצם האדם החטא הזה לבלתי נהיה עוד עבדים
לחטא:
ז כי המת חפשי הוא מן-החטא:
ח והנה אם-מתים אנחנו עם-המשיח סמוך לבנו כי
גם-נחיה עמו:
ט בדעתנו כי המשיח אשר קם מן-המתים לא יישן עוד
ולא ישלט-בו המות שנית:
י כי באשר מת מת הוא פעם אחת לחטא ובאשר חי חי
הוא לאלהים:
יא כן חשבו נפשכם גם-אתם מתים לחטאה וחיים
לאלהים בישוע המשיח אדונינו:
יב אל-ישלט אפוא החטא בבשרכם ההלך למות לנטות
אחריו בתאנתו:
יג ואל-תתנו את-אבריכם להיות פלי-און לחטא אף
הקריבו את-נפשכם לאלהים כחיים מן-המתים
ואת-אבריכם פלי צדקה לאלהים:
יד והחטא לא ישתרר עליכם כי אינכם פחת יד-התורה כי
אם-תחת יד תורת חסד:
טו ומה אפוא הכי נחטא יען פחת יד-התורה אין אנחנו
עוד כי אם-תחת יד תורת חסד חלילה:
טז הלא ידעתם כי למי אשר תפיקו נפשכם כעבדים סרים
למשמעתו לו אתם לעבדים פאשר אליו תשמעון אם
עבדים לחטא ולמות ואם לשמע בקול אדני ולצדקה:
יז וברוך הוא אלהים כי אחרי היותכם עבדים לחטא
שמתם על-לבכם לשמע ולשמור את-התורה ההיא
בצורתה אשר קבלתם עליכם:
יח ואחרי אשר יצאתם לחפשי מיד-החטא לעבדי הצדקה
הייתם:
יט כדרך בני-אדם אני מדבר בעבור רפיון בשרכם כי
פאשר הקרבתם אבריכם לתועבה ועולתה לעשות עול

ג ולא-זאת לבד כי אם-גם בצרה נרים ראש אחרי אשר
ידענו כי-צרה תוליד את-עצור רוח:
ד ועצור הרוח את-בחינת לב ובחינת הלב את-תקנת
נפש:
ה והתקנה לא תבוש באשר הוצק בלבנו אהבת-אל ברוח
קדשו אשר נתן עלינו:
ו כי בעוד היינו רפי ידים מת המשיח בעתו בעד
החטאים בנפשותם:
ז הן תיקר לאדם נפשו מתתו אתה בעד נפש צדיק ובעד
הצדקה אולי איש מתנהב יעצר-כח למות בערה:
ח ואלהים גלה אהבתו לעינינו כי בעוד היינו חטאים נתן
המשיח את-נפשו בעדנו:
ט אף כי-עתה אחרי אשר נצדקנו בדמו תושיע לנו ידו
להפלט מחרון אף:
י כי אם-בעוד אויבים היינו אנחנו התרצנו אל-האלהים
במות בנו אף כי-אחרי אשר רצה בנו בחיי בנו נושע:
יא ולא-זאת לבד כי אם-גם רמה קרננו באלהים על-ידי
ישוע המשיח אדנינו אשר בו לקח רצון מדינו:
יב לכן פאשר החטא עלה בארץ על-ידי אדם אחד והמות
בא לרגלי החטא כן פגע המות בכל-בני אדם באשר
כלם חטאו:
יג כי נמצא חטא בארץ גם-לפני מתן התורה ואף כי חטא
לא יחשב בכלי-תורה:
יד בכל-זאת שלט המות מאדם עד-משה גם-בפשעים
אשר פשעם לא נדמה לפשע אדם הוא האדם הראשון
אשר בדמותו צלמו האדם האחרון התעתד לבוא:
טו אפס כי אין ערך הפשע כערך מתנת חנם כי אם-בפשע
אחד מתו רבים כמה פעמים יתר על-המדה יועיל
לרבים חסד אלהים ומתנת ידו על-פי חסד האיש
האחד ישוע המשיח:
טז ולא כמשפט הנחרץ בגלל הפשע האחד נתנה לנו
המתת כי המשפט יצא להרשיע את-כלם בפשע אחד
והמתת היא לטהר את-כלם מפשעים רבים:
יז כי אם-בפשע האחד שלט המות בנו על-ידי האחד אף
כי-נשאוי שפעת החסד ומתנת הצדקה ימשלו בחיים
על-ידי האחד הוא ישוע המשיח:
יח לכן פאשר בפשע איש אחד נשפטו כל-בני-אדם
ויאשמו כן גם-בצדקת איש אחד יזכו כל-בני-אדם
לחיי צדקה:
יט כי פאשר בהפצר איש אחד רבים יצאו אשמים כן
גם-בהקשב האחד רבים יצאו נקיים:
כ ויבין כה נכה באה התורה לבעבור יגדל הפשע אף
באשר גדל הפשע שם גדל החסד יתר מאד:
כא וכאשר שלט החטא במות כן ימשל החסד על-ידי
הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדנינו:

בן הקדישוֹנָא אבריהם כיום למעשה הצדקה למען
 תהיו קדושים:
 כ כִּי־בְהִיוֹתְכֶם לְפָנַי עֲבָדִים לַחֹטָא נִפְרָדִים הִיִּיתֶם
 מִצְדָּקָה:
 כא וּמַה־פְּרִי מִצְאֹתָם אִזּוּ מִהַמְעֻשִׁים הָהֵם אֲשֶׁר תִּפְלְמוּ
 מֵהֶם כִּיּוֹם כִּי עָקַב אֱלֹה אֲבֹדוֹן:
 כב אֲךָ עֲתָה כִּי־יִצְאֹתֶם לַחֲפָשִׁי מִיַּד הַחֹטָא וְתִהְיוּ עֲבָדִים
 לְאֱלֹהִים הֵלֵא תִשְׂאוּ פְרִיָכֶם בְּקִדְשׁ וְעִקְבֹּנָה חַיִּי עוֹלָם:
 כג כִּי מִשְׁכַּרְתְּ הַחֹטָא אֲבֹדוֹן וּמִתַּת אֱלֹהִים חַיִּי נִצַּח בְּיִשׁוּעַ
 הַמְּשִׁיחַ אֲדִנְיָנוּ:

פרק ז

א הֵלֵא יַדְעֹתֶם אֲחִי כִי לִידְעֵי הַתּוֹרָה אֲנִי מְדַבֵּר כִּי הַתּוֹרָה
 מִשְׁלַת בְּאָדָם כַּל־עוֹד חַי הִנְהוּ:
 ב כִּי אֲשֶׁה בְעֻלְת־בַּעַל צְרוּרָה הִיא עַל־פִּי הַתּוֹרָה בְּחַיִּי
 בְעֻלָּה וְכִי־יָמוּת הַבַּעַל יִצְאָה לָהּ מִתּוֹרַת הַבַּעַל:
 ג וְעַל־כֵּן אִם תִּדַע אִישׁ אַחֵר בְּעוֹד בְּעֻלָּה חַי נֹאפֶת יִקְרָא
 לָהּ אֲךָ אַחֲרֵי מוֹת הַבַּעַל חֲפָשִׁית הִיא מִן־הַתּוֹרָה וְלֹא
 נֹאפֶת הִיא בְּהִיּוֹתָה לְאִישׁ אַחֵר:
 ד לָכֵן אֲחִי גַם־אַתֶּם כְּמַתִּים נִחְשַׁבְתֶּם לַתּוֹרָה בְּכֹשֶׁר
 הַמְּשִׁיחַ הַמֵּת וְתִקּוּמוֹ וְתִהְיוּ לְאַחֵר הֵלֵא הוּא אֲשֶׁר קָם
 מִן־הַמַּתִּים לְמַעַן עֲשׂוֹת פְּרִי לְאֱלֹהִים:
 ה כִּי כַל־עוֹד רְדַפְנוּ חַיִּי בְּשָׂרִים קָרָא מִצְוַת הַתּוֹרָה
 לְתִשׁוּקוֹת אֲנִי בְּקַרְבְּנוֹ אֲשֶׁר הִתְגַּרְוּ בְּנוֹ וְנַעַשׂ פְּרִי
 לְמִנּוֹת:
 ו אֲךָ עֲתָה נִחְלַצְנוּ מִיַּד הַתּוֹרָה וּמוֹסְרוֹתֶיהָ הַשְּׁלַכְנוּ מִמֶּנּוּ
 אַחֲרַי אֲשֶׁר מִתְּנֵנוּ לָהּ וּבְכֵן עָלִינוּ לְעַבֵּד אֶת־יְהוָה בְּרוּחַ
 הַחֲדָשָׁה וְלֹא לְפִי־טַעַם הַמְּלוֹת הַנוֹשְׁנוֹת בַּתּוֹרָה:
 ז וּמַה־נֹּאמַר עֲתָה הִכִּי הַתּוֹרָה חֹטָא הִיא חֲלִילָה אָפֶס
 חֹטָא לֹא יַדְעִיתִי אִם לֹא עַל־פִּי הַתּוֹרָה כִּי לַחֲמַד לֹא
 יַדְעִיתִי לֹלֵא אֲמַרָה הַתּוֹרָה לֹא תַחֲמַד:
 ח וְהַחֹטָא מִצְאֵלֹו תֵּאָנָה בַּמְּצוֹנָה וַיַּעֲוֹרֵר בִּי כַל־תֵּאָנָה כִּי
 מִבְּלַעֲדֵי הַתּוֹרָה הַחֹטָא כִּמֵּת הוּא:
 ט וְאֲנִי חַי הִיִּיתִי לְפָנַי בְּלֹא־תּוֹרָה וּכְבוֹא הַמְּצוֹנָה קָם
 הַחֹטָא וַיְחַי וְאֲנִי נִפְלַתִי מֵת:
 י וְהַמְּצוֹנָה הוֹאֵת אֲשֶׁר חַיִּים בָּהּ נִמְצְאָה־לִּי כְּמִנּוֹת:
 יא כִּי־הַחֹטָא בְּמִצְאָה תֵּאָנָה בַּמְּצוֹנָה הַשִּׁיאֲנִי וּבְכִיד הַמְּצוֹנָה
 הִיא הַרְגֵנִי:
 יב וּבְכֵן הַתּוֹרָה קֹדֶשָׁה וְהַמְּצוֹנָה קֹדֶשָׁה יִשְׁרָה וְטוֹבָה:
 יג הִכִּי נִהְפְּכָה־לִּי הַטוֹבָה לְמִנּוֹת חֲלִילָה אֲךָ הַחֹטָא הוּא
 לְמַעַן יִדַּע כֹּאֲשֶׁר הוּא בְּהִבְיָאוֹ לִי אֶת־הַמְּנוֹת
 מִן־הַטוֹבָה כִּי לְנִכְחַת הַמְּצוֹנָה יִגְדַּל וַיַּעֲלֶה הַחֹטָא לַחֹטָאָה
 גְּדֻלָּה עַד־מָאֹד:

י' כִּי נִדְעָה לָנוּ כִּי־הַתּוֹרָה תּוֹרַת רוּחַ הִיא וְאֲנִי בְּשָׂר אֲנִי
 נִמְכַרְתִּי לַחֹטָא:
 י"ו כִּי הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אֲרָאָה וְלֹא אָבִין כִּי לֹא־כֹאֲשֶׁר
 רָצִיתָה נִפְשִׁי עֲשִׂיתִי כִּי אִם־אֶת־אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי זֹאת עֲשִׂיתָה
 יְדִי:
 י"ז וּבְעֻשׂוֹתֵי הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא־חִפְצָתִי־בוּ הִנְנִי נֹתֵן עֲדוֹת
 לַתּוֹרָה כִּי טוֹבָה הִיא:
 י"ח וְעַתָּה לֹא־עוֹד אֲנִי בַעַל הַמְעֻשָׁה הַזֶּה כִּי אִם־הַחֹטָא
 הַשֹּׁכֵן בְּקַרְבִּי:
 י"ט כִּי בְּקַרְבִּי וּבְשָׂרִי יַדְעִיתִי לֹא יִשְׁכֵּן־טוֹב בְּאֲשֶׁר הַחֲפֵץ
 לְעֲשׂוֹת טוֹב נִמְצָא עִמָּדִי אֲךָ לְבַצֵּעַ אֶת־חֲפָצִי לֹא תִמְצָא
 יְדִי:
 י"ט כִּי אֵינְנִי עֹשֶׂה אֶת־הַדְּבָר הַטוֹב כֹּאֲשֶׁר חֲפָצָתִי אֲךָ
 אֶת־הַרְעָה אֲשֶׁר לֹא חֲפָצָתִי יְדִי תִבְצַעְנָה:
 כ וְאַחֲרַי אֲשֶׁר עֹשֶׂה אֲנִי אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא חֲפָצָתִי לֹא
 אֲנִי עוֹד בַּעַל הַמְעֻשָׁה הַזֶּה כִּי אִם־הַחֹטָא הַשֹּׁכֵן
 בְּקַרְבִּי:
 כא זֶה הוּא הַחֹק אֲשֶׁר מִצְאֵתִי בְּנִפְשִׁי כֹאֲשֶׁר אֲחַפֵּץ לְעֲשׂוֹת
 טוֹב בְּן הַרְעָה יַעֲמַד נִגְדִי:
 כב כִּי בַתּוֹרַת אֱלֹהִים חֲפָצִי כְּחַפֵּץ הָאָדָם הַפְּנִימִי:
 כג אֲךָ תּוֹרָה אַחֲרַת אֲנִי מוֹצֵא בְּקַרְבִּי מֵעֵי הַנְּלַחֲמַת בַּתּוֹרַת
 שְׁכִלִי וְנִפְשִׁי בְּשִׁבְי הַלְכָה לְפָנַי תּוֹרַת הַחֹטָא אֲשֶׁר בְּקַרְבִּי
 מֵעֵי:
 כד אוֹי לְגִבּוֹר אֲמַלְל כְּמִנִּי מִי יִצְיָלֵנִי מִגּוֹף הַמְּנוֹת הַלְזוֹה:
 כה אוֹרְהָה הַפַּעַם אֶת־אֱלֹהִים בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִנְיָנוּ וּבְכֵן
 אִפּוֹא עִבֵּד אֲנִי בְּרוּחִי אֶת־תּוֹרַת הָאֱלֹהִים וּבְכֹשֶׁרִי
 אֶת־תּוֹרַת הַחֹטָא:

פרק ח

א עַל־כֵּן אִפּוֹא אֵינְ־אֲשַׁמָּה לְדֹבְקִים בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
 הַמַּתְהַלְכִים שְׁלֹא כְּבֹשֶׁר אֲלֵא לְפִי הַרוּחַ:
 ב כִּי תּוֹרַת רוּחַ חַיִּים בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ חֲלִצָה אֶת־נִפְשִׁי
 מִתּוֹרַת הַחֹטָא וְהַמְּנוֹת:
 ג כִּי אֶת־אֲשֶׁר לֹא שָׁתָה הַתּוֹרָה כִּי קָצְרָה יְדָה לְכַבֵּשׁ
 אֶת־הַבְּשָׂר שֶׁת אֱלֹהִים בְּשָׁלְחוֹ אֶת־בְּנוֹ בְּדַמּוֹת בְּשָׂר
 הָאָדָם הַחֹטָא לְקַרְבֵּן עַל־הַחֹטָא וּשְׁפָטוֹ לְהַתֵּם הַחֹטָא
 בְּכֹשֶׁר:
 ד לְמַעַן תּוֹקֵם צְדָקַת הַתּוֹרָה בְּנוֹ הַהֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַחַיִּים
 לְפִי־הַרוּחַ וְלֹא לְפִי־הַבְּשָׂר:
 ה כִּי הַהֹלְכִים לְפִי־הַבְּשָׂר יִהְיוּ בְּדַבְּרֵי הַבְּשָׂר וְהַהֹלְכִים
 לְפִי־הַרוּחַ בְּדַבְּרֵי הַרוּחַ:
 ו כִּי הִגִּיזוֹן הַבְּשָׂר מִנּוֹת וְהִגִּיזוֹן הַרוּחַ חַיִּים וְשְׁלוֹם:
 ז עַצֵּן הִגִּיזוֹן הַבְּשָׂר פָּרָה שָׁנֵאת אֱלֹהִים כִּי לֹא נִכְנַע מִפְּנֵי
 תּוֹרָתוֹ וְגַם־לְהַכְנִיעַ לֹא יוּכַל:

ח ואלה אשר חיי בשרים חיייהם לא יוכלו להפיק רצון מאלהים:

ט ואתם לא חיי בשרים חייכם פי אם-חיי הרוח אם רק רוח האלהים שכן בתוככם אל-נכון אף מי אשר אין לו רוח המשיח לא לו הוא:

י ואם-המשיח יש בכם הנה הגוף מת הוא עקב החטא אף הרוח חי עקב הצדקה:

יא ואם-רוח אל המקום את-ישוע מן-המתים ישכן בכם הלא הוא אשר הקים את-ישוע המשיח מן-המתים יתן חיים גם-לעצמותיכם הלקחים למנות ברוח ההוא השכן בכם:

יב לכן אחי לא לבשר נדרנו לחיות חיי בשרים:

יג פי אם-חיי בשרים תחיו מות תמתון ואם ברוח תכחידו את-מעללי הבשר חיה תחיון:

יד פי כל-אלה אשר ברוח אלהים יוכלו בני אלהים המה:

טו פי לא רוח עבדות קבלתם אשר תשובו ליראה פי אם-רוח כמשפט הבנים אשר בו אנו קראים אבא אבינו:

טז הוא הרוח הנתן עדות לנפשנו פי-בני אלהים הננו:

יז ואם-בנים גם-ירשים אנחנו ירשי נחלת אלהים חלק כחלק עם-המשיח אם-אמנם נתענה עמו למען גם-עמו נקבד:

יח פי שקלתי סבל הזמן הזה ואיננו שנה להשקל עם-הכבוד הבא אשר יראה עלינו:

יט פי גם-עיני הבריאה תלויות בצפייתה עד-יגלה כבוד בני האלהים:

כ פי לא ברצונה נכבשה הבריאה להבלי-שוא פי אם-ברצון הכבש אתה אשר הניח לה פתח תקנה:

כא פי תגאל מעבודתה ומשחיתותיה לדרור לצבי ולכבוד עם-בני האלהים:

כב פי הבריאה כלה ידענו פי תאנק תזעק בחבליה עד-עתה:

כג ולא-היא לבדה פי אם-גם אנו אשר לקחנו ראשית החלק כפרי בכורים במתנת הרוח גם-אנו נאנחים בנפשנו ומתכים למשפט הבנים לפדות גויתנו:

כד פי תשועתנו עד-כה רק בתקנה היא אולם תקנה נראה לעינים לא-עוד תקנה היא פי דבר אשר יראה אדם בעיניו למה יקנה לו עוד:

כה אף אם-נקנה לדבר אשר לא ראינו נוהיל לו הוחיל ודומם עד-בואו:

כו וכזאת גם-הרוח עזר יעזר-לנו ברפיוננו פי מה אפוא להתפלל לא נדע פאשר נכון לנו אף הרוח ההוא מפגיע בעדנו באנחות עמקו מספר:

כז והבחן לבות הוא ידע מה הגיון הרוח אשר כלב אלהים בעד קדשיו נפגיע:

כח וכל-המעשים ידענו פי יעזרו יחדו לטובה לאהבי אלהים הקראים בסוד עצתו:

כט פי את-אלה אשר ידע מקדם אתם יעד גם-מאז פי ישוו לדמות בנו לבעבור יהיה הוא הבכור לאחים רבים:

ל ואת-אלה אשר יעד מאז אתם גם-קרא ואת-אלה אשר קרא אתם גם-הצדיק ואת-אלה אשר הצדיק אתם גם-כבוד:

לא ומה-נאמר עתה על-זאת אם-אלהים לנו מי יתניב בפנינו:

לב הן הוא לא חמל על בן-סגלתו פי אם-הסגירו בעד כלנו חכי עמו לא יתן-לנו כל-משאלותינו כרב חסדו:

לג מי ישית חטאת על-בחירי האלהים הן האלהים הוא המצדיק:

לד מי-הוא זה המרשיע הלא ישוע המשיח מת נחי וגם-ישב לימין האלהים וגם-הוא מפגיע בעדנו:

לה מי נפרידנו מאהבת המשיח האם צר מציק ורדף או רעבון ומערמה פי-חרכב וכל-מוקשי מות:

לו כפתוב פי-עליך הרגנו כל-היום נחשכנו כצאן טבחה:

לז ובכל-אלה יתר הרבה ממנצחים יכל נוכל ביד האהב את-נפשנו:

לח פי בטחתי פי לא מות ולא חיים לא מלאכי אל לא שרי הצבא לא אלה אשר ישנם ולא אלה אשר עתדים לבא ולא גברי כח:

לט ולא רום ולא עמק ולא איזה יקום אחר יהיה לאל ידם להפרידנו מאהבת האלהים אשר בישוע המשיח אדנינו:

פרק ט

א הנה אמת אני דבר במשיח ולא אכזב וחקרי לפי יעידון לי ברוח הקדש:

ב פי צר לי מאד וכל-היום לפי עלי דני:

ג עד אשר-בקשה נפשי לאמר לו החרם יחרים המשיח אתי פחת אחי שארי ובשרי:

ד אשר הם בני ישראל ולהם משפט הבנים והכבוד והבריאות מתן התורה עבדת הקדש ודברי ההבטחות:

ה האבות להם הם והמשיח לפי-בשרו מהם יצא אשר על-הכל הוא האלהים המבכר לעולם ועד אמן:

ו אפס לא-כן הדבר ודבר-אלהים לא נפל ארצה פי לא-כלם אשר מישראל ישראלים הם:

ז ולא כל-זרע אברהם בנים הם פי אף ביצחק יקרא לך זרע:

ח וזה יורנו פי לא בני-הבשר בני אלהים הם פי אם-רק בני ההבטחה יחשבו לזרע:

ט פי זה דבר ההבטחה למועד אשוב ולשרה בן:

יב כִּתְּוֹב הִנְנִי יֹסֵד בְּצִיּוֹן אֲבָן נֶגְף וְצוֹר מִכְּשׁוֹל וְהִמְאַמֵּין בּוֹ לֹא יָבוֹשׁ:

פרק י

א אֲחֵי תַּאֲוֹת לְבִי וּתְפִלָּתִי לֵאלֹהִים בְּעַד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִנְשְׁעוּ:

ב כִּי עַדוֹת אֲנִי לָהֶם כִּי קִנְאַת אֱלֹהִים אַתָּם אָף לֹא-בְהַשְׁפִּיל:

ג כִּי מֵאֲשֶׁר צִדְקַת אֱלֹהִים הִשְׁפִּילוּ וַיִּתְאַמְצוּ לְהַקִּים צִדְקַת נַפְשָׁם לֹא נִכְנַע לָבָם לִפְנֵי צִדְקַת אֱלֹהִים:

ד כִּי תַכְלִית הַתּוֹרָה הוּא הַמְּשִׁיחַ לְצִדְקָה לְכָל-הַמְּאַמֵּין בּוֹ:

ה כִּי מִשָּׁה כָּתַב עַל-הַצִּדְקָה לְפִי מִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אַתָּם הָאֲדָם נְחִי בָהֶם:

ו וְהַצִּדְקָה מִמְקוֹר הָאֱמוּנָה תִקְרָא כְּזֹאת אֶל-תֵּאמַר בְּלִבְכֶם מִי יַעֲלֶה הַשְּׁמַיְמָה זֶה הוּא לְהוֹרִיד אֶת-הַמְּשִׁיחַ:

ז אוּ מִי-יִרֵד שְׁאֵלָה זֶה הוּא לְהַעֲלוֹת אֶת-הַמְּשִׁיחַ מִן-הַמַּתִּים:

ח וּמָה הִיא אִמְרַת כִּי קְרוּב אֵלֶיךָ הַדְּבָר בְּפִיךָ וּבְלִבְכֶם וְזֶה הוּא דְבַר הָאֱמוּנָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מְבַשְּׂרִים:

ט כִּי אִם-בְּפִיךָ תוֹדָה כִּי יִשׁוּעַ הוּא הָאֲדוֹן וּבְלִבְכֶם תַּאֲמִין כִּי אֱלֹהִים הִקְיָמוּ מִן-הַמַּתִּים תּוֹשָׁע:

י כִּי בְלִבְבוֹ יַאֲמִין בּוֹ הָאֲדָם וְהִיָּה-לוֹ לְצִדְקָה וּבְפִיהוּ יוֹדֶה-לוֹ וְהִיָּה-לוֹ לִישׁוּעָה:

יא כִּי הַכְּתוּב אָמַר וְהִמְאַמֵּין בּוֹ לֹא יָבוֹשׁ:

יב וְאֵין מְכַדִּיל בֵּין-יְהוּדֵי לַיִּנּוּי כִּי הֵלֵא הוּא אֲדוֹן-כָּל נֹכַח חֶסֶד לְכָל-קַרְאָיו:

יג כִּי-כָל אֲשֶׁר-יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט:

יד אֲבָן אֵיךְ יִקְרָאוּ אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הָאֱמַיְנוּ-בוֹ וְאֵיךְ יַאֲמִינוּ-בוֹ אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ עֲלָיו וְאֵיךְ יִשְׁמְעוּ בְּאֵין מַגִּיד:

טו וְאֵיךְ יִגִּידוּ אִם-אֵין שִׁלַּח אַתָּם כִּפְתוּב מֵה-נִאֲוֹר וְגַלִּי מְבַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר טוֹב:

טז אָף לֹא-כָלָם שָׁמְעוּ אֶל-הַבְּשָׁרָה כִּי יִשְׁעִיהוּ אָמַר יְהוָה מִי הָאֱמַיְן לְשִׁמְעָתָנוּ:

יז אֲשֶׁר לְזֹאת הָאֱמוּנָה בְּאֵה מִפִּי הַשְּׁמוּעָה וְהַשְּׁמוּעָה הִיא בְּדַבַּר אֱלֹהִים:

יח אָף אֲנִי אָמַר הִכִּי לֹא שָׁמְעוּ הֵלֵא בְּכָל-הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹלָם וּבִקְצֵה תִּבַּל מְלִיָּהֶם:

יט וְעוֹד אֲנִי אָמַר הִכִּי לֹא יָדַע יִשְׂרָאֵל וּמִקְדָּם אָמַר מִשָּׁה אֲנִי אֲקִיְאֹכֶם בְּלֹא-עֵם בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעֲסִכֶם:

כ וְיִשְׁעִיָּה יַעֲזֵ לֹא אָמַר נִמְצָאתִי לְלֹא בְקִשְׁנֵי נְגִלְתִּי לְלוֹא שְׁאֵלוּנִי:

י וּמִלְבָּד זֹאת גַּם-תִּרְבֶּקָה בַּהֲיוֹתָהּ הִרָה בְּן-יִחִיד לְיִצְחָק אֲבִינוּ:

יא בְּטָרְם נוֹלְדוּ יְלִדְיָה עַד לֹא-עָשׂוּ מְאוּמָה מְטוֹב עַד-רַע לְמַעַן תִּקּוּם עֲצַת אֱלֹהִים לְפִי-בְחִירָתוֹ לֹא עָקַב מַעֲשִׂים כִּי אִם-כְּרִצוֹן הַבַּחַר:

יב הַגִּד לָהּ כִּי-רַב יַעֲבֹד צְעִיר:

יג כִּפְתוּב וְאֵהָב אֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-עֲשׂוֹ שְׂנֵאתִי:

יד וּמֵה-נֹאמַר עֲתָה הִכִּי יֵשׁ עוֹלָמָה בְּאֱלֹהִים חֲלִילָה:

טו כִּי אֶל-מִשָּׁה אָמַר וַחֲנַנִּי אֶת-אֲשֶׁר אָחַן וַרְחַמִּי אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

טז וּמִפְּנֵי זֶה אֵין הַדְּבָר בְּיַד הַרְצָה וְלֹא בְיַד הַרְץ כִּי אִם-בְּיַד אֱלֹהֵי הַחֲנִינָה:

יז כִּי-כֵן הַכְּתוּב אָמַר לְפָרְעָה בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֻדָתֶיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֵתְךָ אֶת-כַּחַי וְלִמְעַן סִפְרִי שְׁמִי בְּכָל-הָאָרֶץ:

יח וְזֶה יוֹרָה לָנוּ כִּי אֶת-אֲשֶׁר יִרְצָה יַחֲנֶנּוּ וְאֶת-אֲשֶׁר יִרְצָה יִכְבִּיד אֶת-לְבוֹ:

יט וְכִי תֵאמַר אֵלֶי הֵלֵא רְצוֹנוֹ אֵין לְהַפְרִיעַ וְאִם-כֵּן לְמַה-זֶּה יִפְקֹד עוֹן:

כ אֲבָל מִי אַתָּה הוּא בְּן-אָדָם כִּי תִרְיַב רִיב עַם-הָאֱלֹהִים הִיאמַר יִצְרָר לְיִצְרוֹ לְמַה-זֶּה כֹּה יִצְרַתְּנִי:

כא הָאֵין שְׁלֹטוֹן לְיִצְרַר הַחֲמֹר לַעֲשׂוֹת מַגְלָם הֵהוּא כְּלִי אֲחָד לְכַבּוֹד וְכְלִי אֲחָד לְקָלוֹן:

כב וּמָה אִפּוֹא אִם-חֲפֶזֶן הָאֱלֹהִים לְהַרְאוֹת אֶת-זַעֲמוֹ וְלְהוֹדִיעַ אֶת-גְּבוּרָתוֹ וְיִשָּׂא בְּאֲרֶךְ רֹחוֹ אֶת-כְּלֵי הַזַּעַם אֲשֶׁר נִכְוֹנוּ לְאַבְדוֹן:

כג וְאֶת-עֲשֶׂר תְּפָאוֹתָיו הוֹדִיעַ בְּכָלִי הַחֲנִינָה אֲשֶׁר הִכִּינֶם מֵאֵז לְכַבּוֹד:

כד וְכָלִי הַחֲנִינָה אֲנַחְנוּ אֵלָהּ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ לֹא מִן-הַיְהוּדִים לְכַבֵּם כִּי אִם-גַּם מִן-הַגּוֹיִם:

כה כִּפְאֲשֶׁר גַּם-הַדְּבָר בְּהוֹשַׁע אִקְרָא לְלֹא-עַמִּי עַמִּי:

כו וְלֹא-רַחֲמָה רַחֲמָה וְהִיָּה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר-יֵאמַר לָהֶם לֹא-עַמִּי אַתָּם שֵׁם יִקְרָאוּ בְּנֵי אֶל-חֵי:

כז וְיִשְׁעִיָּה קָרָא עַל-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי אִם-יְהִיָּה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם שָׂאָר יָשׁוּב בּוֹ:

כח כְּלִיּוֹן חֲרוּץ שׁוֹטֵף צִדְקָה כִּי כָלָה וַנְּחַרְצָה אֲדֹנֵי עֲשֵׂה בְּקַרְבַּ הָאָרֶץ:

כט וְכִפְאֲשֶׁר אָמַר יִשְׁעִיָּה לְפָנַי לְלוֹי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ זָרַע כְּסֹדֶם הִיָּינוּ לְעַמְרָה דְּמִינוּ:

ל וְעֲתָה מֵה-נֹאמַר כִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא רָדְפוּ אֶת-הַצִּדְקָה הַשִּׁיגוּ צִדְקָה הִיא הַצִּדְקָה אֲשֶׁר מִמְקוֹר אֱמוּנָה:

לא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר רָדְפוּ אֶת-תּוֹרַת הַצִּדְקָה לֹא הַשִּׁיגוּ אֶת-תּוֹרַת הַצִּדְקָה:

לב וְעַתָּה יַעַן כִּי-לֹא בְּאֱמוּנָה רָדְפוּ כִּי מִמְעַשֵׂי הַתּוֹרָה בְּפַעֲלוֹת וַיִּתְנַגְּפוּ בְּאֲבָן נֶגְף:

כא ועל-ישראל הוא אמר פנשתי ידי כל-היום אל-עם סורר ומורה:

פרק יא

א ואני אמר ביום הכי השליף אלהים את-עמו מעל-פניו חלילה גם-אנכי ישראלי אני מזרע אברהם למטה בנימין:

ב לא-השליף אלהים מעל-פניו את-עמו אשר ידעו מקדם הלא ידעתם את-אשר יאמר הכתוב באלהיו בהתאווננו על-ישראל לפני אלהים לאמר:

ג יהנה את-נביאיך הרגו ואת-מזבחתיך הרסו ואתר אני לבדי ויבקשו את-נפשי לקחתה:

ד ומה יענה אתו דבר אלהים השארתי לי שבעת אלפים איש אשר לא-כרעו על-ברכים לבצל:

ה וכן גם-ביום הזה השאיר לו שארית פאשר בחר בהם בחסד:

ו ואם בחסד לא עשה זאת עוד בשכר מעשה כי אם-בן החסד איננו עוד חסד ואם-היתה מתוך המעשים איננו-עוד חסד כי אם-בן המעשה יחדל להיות מעשה:

ז ועתה מה אפוא בני ישראל לא השיגו את-אשר בקשו רק הנבחרים השיגו והנותרים הכו בעורון:

ח פכתוב נתן להם יהנה רוח תרהמה עינים לא לראות ואזנים לא לשמע עד-היום הזה:

ט ודוד אמר יהי שלחנם לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם:

י תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד:

כא ואני אמר ביום הכי נוקשו למען פלו ולא יסיפו קום חלילה אף במפלתם יצאה ישועה לגויים למען הקניאם:

כב אף אם-מפלתם היתה תשועת העולם ונזקם לחיל גוים אף כי קומם והם מלאים:

כג ואליכם הגוים אני דבר אחרי אשר שליח לגויים אנכי את-משמתי אכבדה:

כד אולי אקניא את-בני עמי ובשרי והושעתי לאחדים מהם:

כה כי אם-מאשר נדחו באה עת רצון לישבי תבל מה-אפוא תהיה לעת יקבצו הלא חיים מן-המתים:

כו ואם-ראשית הערסה קדש בן גם-הערסה ואם-שרש העץ קדש בן גם-ענפיו:

כז וכי נקטפו מן-הענפים ואתה זית היער נטעת במקומם ותתערה בשרש הזית ובדשנו:

כח אל-תתנשא על-הענפים ואם-תתנשא זכר כי לא אתה תשא את-השרש כי אם-השרש ישא אתך:

כט והן תענה הלא נקטפו הענפים להרפיב אתי עליהם:

א כן דברת הן נקטפו בחסר אמונתם ואתה נצב באמונתך אל-יגבה לבך כי אם-ירא:

בא כי אם-לא חמל אלהים על-הענפים האזרחים הלא גם-עליך לא-יחמל:

כב שור-נא אפוא חסד אלהים ומשפטו הנורא לאלה הנוקשים משפט נורא וליך חסד אלהים אם-ארחות חסד תשמר ואם-אין גם-אתה תגדע:

כג וגם-הם אם-לא יחזיקו בחסר אמונתם ישעו כפי-יכול אלהים לשוב לטעת אתם:

כד כי אם-אתה נקטפת מזית היער באדמת מולדתו ונטעת במו-זית טוב אשר לא כחקה אף-כי הענפים האזרחים במו-זיתם ישעו:

כה כי אין-נפשי לכסות מפם אחי את-הסוד הזה פן-תהיו חכמים בעיניכם כי ישראל הכה בעורון מקצה אחד עד כפי-יבא מלא הגוים:

כו ובכן כל-ישראל יושע פכתוב וכא מציון גואל וישיב פשע מיעקב:

כז ואני זאת בריתי אותם כפי-אסלח לעונם:

כח הן בדבר הבשורה שנואים הם בגללכם אף בדבר הבחירה אהובים הם בגלל האבות:

כט כי לא-ינחם אלהים על-מתנת ידו ועל-קריאת פיהו:

ל כי פאשר גם-אתם לפנים לא האמנתם באלהים ועתה רחמתם עקב חסר אמונתם:

לא בן גם-הם לא האמינו עתה למען עקב רחמיכם גם-המה ירחמו:

לב כפי-הסגיר אלהים את-כלם ללא-אמונה למען ירחם על-כלמו:

לג מה-עמק תהום החקמה והדעת לאלהים מי יחקר משפטיו ודרךיו מי ימצא:

לד כי מי-תבן את-רוח יהנה ואיש עצתו יודיענו:

לה או מי-הקדים לתת אליו וישלם לו:

לו כי הכל מדוד הכל בו והכל לו הוא אשר-לו הכבוד לעולם ועד אמן:

פרק יב

א ועתה אני מתחנן אלכם אחי ברחמי אלהים להקדיש את-גוייטיכם בקרבן חי וקדוש לרצון לאלהים כפי-בזאת תשפילו לעבד אתו:

ב ואל-תהיו דומים לבני העולם הזה כי אם-תנו לבכם להתחדש ונהפכתם לענשים אחרים ועיניכם לאלהים לבחן מה-הוא רצונו הטוב והנעים והשלם:

ג כי על-פי רוח החן הנתון לי אקרא לאיש איש מפם לבתי יצריף את-נפשו יתר מאשר נכון לו כי

אם-הערך והצנע לפי מדת האמונה אשר-מדד לו אלהים:
 כי כאשר יצרים רבים לנו בגוף אחד ולא לכל-היצרים משמרת אחת:
 כן רבים אנחנו לגוף אחד במשיח ואיש איש ממנו כיצור לחברו:
 וכן לנו מתנות שנות לפי רוח הרוח הנתון לנו אם-נבואה נתנבא לפי קו אמונתנו:
 מי העמד לשרת ישרת פאיש חיל וכן המורה יורה כמשפט:
 המוכיח ישפיל פיהו בתוכחתו הנתן ידכנו לבו במתנת ידו העמד בראש העדה יעמד פאיש חרוץ והגמל חסד יגמל בטוב לב:
 אל-תהי אהבתכם בשפת חלקות שנאו את-הרע ודבקו בטוב:
 אהבו איש את-אחיהו ממקור רחמיכם וכבודו איש את-חברו יותר מנפשכם:
 שקדו על-מעשיכם ואל-תעצלו התאששו ברוח ועבדו את-יהוה:
 שמחו בתקנה הוחילו בצרה חזקו ואמצו בתפלה תמיד:
 התחברו למלאת מחסרי הקדושים וחושו להביא ארחים לבתיכם:
 ברכו את-רופכם ברכו ואל-תקללו:
 שמחו עם-השמחים וכוו עם-הבכים:
 שיתו את לבכם לחשב איש איש פלכב אחיו אל-תהלכו בגדלות מכם התרועעו עם-ענוים ואל-תהיו חכמים בעיניכם:
 אל-תגמלו לאיש רעה תחת רעה חושו לעשות את-הטוב בעיני-כל:
 ואם-יש מקום פאשר יש-לאל ידכם השלימו עם-פל-אדם:
 אל-תתנקמו ידידים כי אם-תנו מקום לחרון אף כי כתוב לי נקם אני אשלם אמר יהוה:
 ואם-רעב שנאף האכילהו לחם ואם-צמא השקהו מים כי גחלים אתה חתה על-ראשו:
 אל-תכבש לפני הרע כי אם-כבש את-הרע לפניך בטוב:

פרק יג

א כל-נפש תפנע לפני משלת הראשים כי-אין ממשלה זולתי הנתונה על-פי האלהים ומאתו נהיו הממשלות אשר ישנן:
 ב לכן פל-המרד בממשלה המרה בפקדת אלהים והממרים ישאו עונם בראשם:

פרק יד

א איש רפה ידים באמונה קבלהו בתוככם ולא לחקרי לב לשעיפיו ועשתנת יו:
 ב יש מאמין כי פל-דבר נכון לו לאכל ורפה ידים זה יאכל ירק:
 ג האכל פל-מאכל אל-יכוז לאשר איננו אכל נאשר איננו אכל אל-ישפט את-האכל כי-נשא פניו אלהים:
 ד מי אתה כי-תשפט עבד לא-לך הן לאדניו הוא פי יקום וכי-יפל והוא יקום כי-רב פח יהוה להקימו:
 ה יש מבדיל יום מעל יום ויש אשר יום פיום נחשב-לו? הי-נא פל-איש סמוף לבו בדעתו:
 ו המכבד ימים ליהוה הוא מכבדם נאשר איננו מכבד ימים למען יהוה איננו מכבדם האכל אכל לשם יהוה כי-יודה לו נאשר איננו אכל לשם אלהים ויהודנו:

ה וְאֵל אֶרֶךְ אַפְּיִם אָבִי הַתַּנְחוּמִּים יִתֵּן לָכֶם לֵב אֶחָד לְאִישׁ
 בְּאָחִיו כִּי־דַע יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ :
 ו וְכִלְבֵּב אֶחָד וַיְפֹה אֶחָד תִּכְבְּדוּ יַחְדָּו אֶת־אֱלֹהִים אָבִי
 אֲדַנְיָנוּ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ :
 ז עַל־כֵּן קִבְּלוּ נָא אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ בְּאִשְׁרֵי גַם־הַמְּשִׁיחַ קִבַּל
 אֶתְכֶם לְכָבוֹד הָאֱלֹהִים :
 ח וְאֲנִי אֹמֵר כִּי יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הֵיכָּה לְמִשְׁרַת אֶת־הַנְּמוּלִים
 בַּעֲבוּר אֶמֶת אֱלֹהִים לְהַקִּים דְּבָרָיו אֶל־הָאָבוֹת :
 ט וְהַגּוֹיִם גַּם־הֵם יִכְבְּדוּ אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־חֲסִדוֹ כַּכְּתוּב
 עַל־כֵּן אוֹדֶךָ בְּגוֹיִם וְלִשְׁמֶךָ אֲזַמְּרָה :
 י וְעוֹד כְּתוּב הַרְנִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ :
 יא וְעוֹד הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שְׂבָחוּהוּ כָּל־הָאָמִים :
 יב וְיִשְׁעֵיהָ יֹאמֵר עוֹד וְהִיא שֶׁרֵשׁ יְשִׁי וְהַעֲמִד לְמִשְׁלַל
 בַּעֲמִים אֵלָיו גוֹיִם יָקוּוּ :
 יג וְאֱלֹהֵי הַתְּקֵנָה יִמְלֵא אֶתְכֶם כָּל־שִׂמְחָה וְשְׁלוֹם
 בְּאֵמוּנַתְכֶם לְהוֹסִיף חֵיל בְּתַקְנָהּ בְּעַז רוּחַ הַקֹּדֶשׁ :
 יד וְגַם־בְּכֶם אַחֵי בְּטַחָה נִפְשֵׁי מְאֹד כִּי־אַתֶּם מְלֵאִים חֲסִד
 שְׁלָמִים בְּכָל־דַּעַת וְנִכְנָיִם לְהַזְהִיר אִישׁ אֶת־אָחִיו :
 טו וְאֲנִי בִּיתָר עַז כְּתַבְתִּי אֵלֵיכֶם עַל־אֲדוֹת דְּבָרִים אֶחָדִים
 כְּמִזְכִּיר אֲנִי לְפָנֶיכֶם אַחֵרֵי אֲשֶׁר הִטָּה אֱלֹהִים אֵלַי חֲסִד :
 טז וְאֵיךְ לְמִשְׁרַת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בֵּין הַגּוֹיִם וְנִאֲכַהֵן
 לְבִשְׁוֹרַת הָאֱלֹהִים בַּעֲבוּר יַעֲלֶה קִרְבָּן הַגּוֹיִם לְרַצּוֹן
 מִקֹּדֶשׁ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ :
 יז וְכֵן יִשְׁלִי לְהַתְּהַלֵּל בִּישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּחַפְצֵיכֶם אֲשֶׁר
 לְאֱלֹהִים :
 יח כִּי לֹא־נִסִּיתִי לְדַבֵּר דְּבָר אֲשֶׁר לֹא בִּצַע הַמְּשִׁיחַ עַל־יַדִּי
 לְהַטּוֹת אֵלָיו אֶת־לֵב הַגּוֹיִם בְּאִמְרֵי פִי וּבַעֲלִילוֹת יַדַּי :
 יט בְּגִבּוֹרַת הָאֲתוֹת וְהַמַּפְתִּים בְּעַז רוּחַ אֱלֹהִים עַד אֲשֶׁר
 מְלֵאָה הָאֶרֶץ בְּשִׂרַת הַמְּשִׁיחַ מִירוּשָׁלַיִם וּסְבִיבוֹתֶיהָ עַד
 אֲלוּרִיקוֹן :
 כ וְכֵן שְׁמַתִּי מְגַמַת פָּנַי לְבִשְׁרֵי אֶף בְּמַקְמוֹת אֲשֶׁר שֵׁם
 הַמְּשִׁיחַ עוֹד לֹא נִקְרָא שֵׁם לְבִלְתִּי אֲבַנְהָ עַל־יְסוֹד
 אַחֵרִים :
 כא כִּי אִם־כַּכְּתוּב אֲשֶׁר לֹא־סֹפֵר לָהֶם כָּאוּ וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ
 הַתְּבוֹנְנִי :
 כב וְאֲשֶׁר לְזֹאת נַעֲצַרְתִּי זְמַן רַב מִבּוֹא אֵלֵיכֶם :
 כג אֲבָל עֲתָה אַחֲרַי אֲשֶׁר אֵין־לִי עוֹד מְקוֹם בְּגִלְלוֹת הָאֱלֹהִים
 וְהַשׁוֹקֵתִי גְדוּלָה לְבּוֹא אֵלֵיכֶם זֶה שְׁנָיִם רַבּוֹת :
 כד אָבוֹא אֵלֵיכֶם בְּלִכְתִּי לְסַפֵּר כִּי מִקְנָה אָנִי לְרֵאוּתְכֶם
 בְּעִבְרֵי לְשַׁבַּע שְׁמַחוֹת אֶת־פְּנֵיכֶם לְמַעַט אַחֵר תִּשְׁלַחוּנִי
 לְדַרְכֵי :
 כה אֶפְסֵ בַיּוֹם הַגִּנִּי הַלֵּךְ יְרוּשָׁלַיִמָּה לְהִבְיֵא שֵׁם מַחְיָה
 לְקַדְוִשִׁים :
 כו כִּי־יִשְׁרֵ הַדְּבָר בְּעִינֵי הַמַּקְדוֹנִים וְהָאֲכִיִּים לְהַרִים מִשְׁאֵת
 נְדָבָה אֶל־אֲבִיוֹנֵי יְרוּשָׁלַיִם הַקְדוֹשִׁים :

א כִּי אֵין־אִישׁ מֵאֲתָנוּ יַחְיָה לְנַפְשׁוֹ וְאֵין־אִישׁ יְמוֹת
 לְנַפְשׁוֹ :
 ב כִּי אִם־נַחְיָה נַחְיָה לִיהוֹנָה וְכִי־נִמּוֹת נִמּוֹת לִיהוֹנָה לְכֵן
 כִּי־נַחְיָה וְכִי־נִמּוֹת לִיהוֹנָה הֵנְנוּ :
 ג כִּי הֵלֵא בַּעֲבוּר זֹאת מֵת הַמְּשִׁיחַ וַיָּקָם נַחְי לְהַשְׁתַּרֵּר
 בְּאֲדוֹן עַל־הַמַּתִּים וְעַל־הַחַיִּים :
 ד וְאַתָּה לְמַה־זֶּה תִּשְׁפֹּט אֶת־אֶחָיִךְ אוֹ מְדוּעַ תְּבוּז אֶתָּה
 לְאֶחָיִךְ וְכִלְנֹו לְמִשְׁפָּט נַעֲמִד לְפָנַי כִּסֵּא דֵינִי אֱלֹהִים :
 ה כִּי כְּתוּב חִי־אֲנִי נָאִם יְהוָה כִּי לִי תִכְרַע כָּל־בְּרֵךְ
 וְכָל־לְשׁוֹן תּוֹדֶה לְאֱלֹהִים :
 ו עַל־כֵּן כָּל־אִישׁ וְאִישׁ לְנַפְשׁוֹ יִשְׁיֵב אֶת־אֱלֹהִים דְּבָר :
 ז וְעַתָּה לֹא נִשְׁפֹּט עוֹד אִישׁ אֶת־אָחִיו כִּי אִם־נִחְרָץ מִשְׁפָּט
 לְבִלְתִּי חַת אִישׁ לְפָנַי אָחִיו מוֹקֵשׁ אוֹ מְכַשׁוֹל :
 ח יַדְעֵתִי גַם־יַדְעֵתִי בִישׁוּעַ אֲדַנְיָנוּ כִּי־אֵין דְּבָר טָמֵא
 מֵאֵלָיו וְרַק־טָמֵא הוּא לְמִי אֲשֶׁר יַחֲשִׁבֵנוּ לְטָמֵא :
 ט וְאִם־יַעֲצֵב אֶחָיִךְ בְּמֵאֲכַלְךָ אֵינְךָ הַלֵּךְ עוֹד בְּאַרְחַ אֶהְבֶּה
 אֶל־תִּשְׁחַח בְּמֵאֲכַלְךָ אֶת־אֶחָיִךְ אֲשֶׁר הַמְּשִׁיחַ מֵת בַּעֲדוֹ :
 י וְאֶל־תִּתֵּן יִשְׂרָאֵל נַפְשֶׁךָ לְגִדּוּפִים :
 יא כִּי־מִלְכוּת אֱלֹהִים אֵינְנָה מֵאֲכַל וּמִשְׁתֶּה כִּי אִם־צָדִיקָה
 שְׁלוֹם וְחֲדוּנָה בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ :
 יב וְהַעֲבִד אֶת־הַמְּשִׁיחַ בְּאֵלֶּה רַצּוּי הוּא לְאֱלֹהִים וְנִחְמַד
 בְּעִינֵי אַנְשִׁים :
 יג עַל־כֵּן נִרְדְּפָה־נָא דְרַכִּי שְׁלוֹם לְכוּנֵן אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ :
 ד אֶל־תַּהֲרֵס פַּעַל אֱלֹהִים עַל־דְּבַרְתִּי מֵאֲכַל כָּל־דְּבָר הוּא
 טָהוֹר וְרַק רַע הוּא לְאֲשֶׁר יֵאָכְלוּ לְהַתְּנַקֵּם בְּנַפְשׁוֹ :
 ה טוֹב לֹא־לְאָכַל בָּשָׂר לֹא־לְשַׁתּוֹת יַיִן וְלֹא־לַעֲשׂוֹת דְּבָר
 אֲשֶׁר יְהִי מְכַשׁוֹל לֵב לְאֶחָיִךְ אוֹ אֲשֶׁר יִנְקֶשׁ־בוֹ אוֹ יַדְּו
 תַרְפִּינָה :
 ו יִשְׁ־לֶךְ אֲמוּנָה תַחֲיִי־לֶךְ לְבִדְךָ לְפָנַי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־י
 הָאִישׁ אֲשֶׁר לְבוֹ לֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּאֲשֶׁר יִבְחַר־לוֹ :
 ז אֶף אִם־יֵאָכַל וְלָבוֹ נִפְלַג עָלָיו וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ יַעַן כִּי לֹא
 בְּאֵמוּנָה מַעֲשָׂהוּ וְכֹל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה בְּכָלִי אֲמוּנָה חֲטָא
 הוּא :

פרק טו

א וְאֲנַחְנוּ גְבַרֵי כַח עֲלִינוּ הַמַּצְנָה לְשֵׁאת רַפְיוֹן דְּלִי כַח
 וְלֹא לְחוּשׁ לְחַפְץ נַפְשָׁנוּ :
 ב וְאִישׁ אִישׁ מֵאֲתָנוּ יַחֲוֵשׁ לְחַפְץ רַעְיָהוּ לְטוֹב־לוֹ לְבַעֲבוּר
 יְבִנָּה מִמֶּנּוּ :
 ג כִּי גַם־הַמְּשִׁיחַ לֹא חָשׁ לְנַפְשׁוֹ כִּי אִם־חָשׁ לְאֲשֶׁר כְּתוּב
 וְחַרְפוֹת חוֹרְפִיךָ נִפְלוּ עָלַי :
 ד וְכָל־אֲשֶׁר נִכְתַּב מִקִּדְּם נִכְתַּב לְמוֹסֵר לָנוּ לְהַחְזִיק
 בְּתַקְנָה בְּאֶרֶךְ אַפְּיִם וּבְתַנְחוּמוֹת הַכְּתוּבִים :

טו שאלו לשלום פילולוגוס ויוליא גירנס נאחותו
 ואולומפס וכל-הקדושים אשר אתם:
 טז שאלו איש לרעהו לשלום בנשיקת הקדש כל-קהילות
 משיחנו דרשות לשלום לכם:
 יז ואני מזהיר אתכם אחי השמרו לכם ממשלחי מדנים
 ומוקשים להפוך את-הלקח אשר למדתם סורוי-נא
 מעליהם:
 יח כי אנשים כאלה לא יעבדו את-אדנינו ישוע המשיח פי
 אם-את-כרשם ובשפת חלקות וחלקלקות ידיו
 את-לבות התמימים:
 יט ונודע לכל כי-יש לכם לב שמע ועל-כן שש אני עליכם
 אך חפצתי פי תהיו חכמים לעשות טוב ותמימים
 מעשות רעה:
 כ ואלהי השלום ידפא את-השטן פה מהר תחת רגליכם
 חסד ישוע המשיח אדנינו יהיה עמכם:
 כא טימותיוס חברי ולוקיוס ויסון וסוספטרס קרובי
 דרשים לשלומכם:
 כב ואני טרטיוס ספר האגרת הזאת שאל לשלומכם
 באדנינו:
 כג גיוס בעל המלון לי ולכל-הקהל דרש לשלומכם
 ארסטוס סכן העיר וקורטוס אחינו שאלים לשלומכם:
 כד חסד אדונינו ישוע המשיח עם-כלכם אמן:
 כה והוא אשר הכח בידו לכונן אתכם בכשרתי היא כשרת
 ישוע המשיח כפי התגלות הסוד אשר היה כמס מימי
 קדם:
 כי ואשר נגלה כיום על-פי כתבי הנביאים בפקדת אלהי
 עולם והגד לכל-הגוים להטות את-לבם אל-אמונתו:
 כז הוא אל דעות לבדו ולו הפבור בישוע המשיח לעולם
 ועד אמן:

כי והדבר הזה ישר בעיניהם וגם-חוב הם משיבים להם פי
 אם-הגוים נאחזו בנחלתם פתברים בתי הרוח הלא
 גם-עליהם להחיתם בתי כשרים:
 כח וכאשר אכלה את-הדבר והפרי הזה יהיה בידם
 אל-נכון אעברה דרך עליכם לספרד:
 כט וכבאי אליכם ידעתי כי-במלא ברכתה
 של-בשורת-המשיח אבאה:
 ל ואני מתחנן אליכם אחי בישוע המשיח אדנינו
 ובאהבתכם הנתונה לכם מרוח הקדש להתאמן
 ולהתפלל אתי אל-אלהים בעד נפשי:
 לא כי ימלטני מיד הממרים בארץ יהודה ויתנני לגמור
 עבדתי לרצון לקדושים בירושלים:
 לב ולבא אליכם בלב שמת ברצון אלהים להנפש שם
 עמכם:
 לג ואלהי השלום יהיה עם-כלכם אמן:

פרק טז

א והנני מפגיע בעד אחתנו הבאה לפניכם היא פויבה
 משרת את-העדה בקנברי:
 ב אנא קבלוה-נא באדנינו כמשפט לאנשי קדש ותמכוה
 בכל-דבר אשר תחסר עמכם פי גם-היא תמכה בידי
 ובידי רבים זולתי:
 ג שאלו לשלום פריסקלא ועקילס חברי בעבדת ישוע
 המשיח:
 ד אשר נתנו צנארם בעד נפשי ולא-אני לבדי מפיר
 טובתם פי אם-גם כל-קהילות הגוים:
 ה וגם אל-העדה בביתם תשאלו לשלום שאלו לשלום
 אפינטוס ידידי הלא הוא ראשית פרי אסיא למשיח:
 ו שאלו לשלום מרים אשר עמלה לכם עמל רב:
 ז שאלו לשלום אנדרוניקוס ויוניס קרבי אשר נאסרו אתי
 במשמר וגם-יצא שמעם בין השליחים והם דבקו לפני
 במשיחנו:
 ח שאלו לשלום אמפליאס ידידי באדנינו:
 ט שאלו לשלום אורכנוס חברנו בעבדת המשיח ולשלום
 סטכיס ידידי:
 י שאלו לשלום אפליס הנאמן במשיח שאלו לשלום בני
 בית אריסטובלוס:
 יא שאלו לשלום הרודיון קרבי שאלו לשלום בני בית
 נרקיסוס הדבקים באדנינו:
 יב שאלו לשלום טרופינה וטרופסה העשות מעשיהן
 באדנינו שאלו לשלום פרסיס האהובה אשר הרבתה
 פעליה באדנינו:
 יג שאלו לשלום רופוס בחיר אדנינו ולשלום אמו כאם
 לי:
 יד שאלו לשלום אסווקריטוס פליגון הרמס פטרובס
 והרמיס והאחים אשר עמכם: